

Het gehele duidelijk getypeerde woningcomplex langs de Jan Gijzenkade en een aantal straten daarachter werd gebouwd in 1930 – 1932 naar het ontwerp van architect Jacques van Velsen. Opdrachtgever was de rooms-katholieke woningbouwvereniging “Sint Josef”. De woningen waren bestemd voor grote gezinnen. Voor de Stichting Geveltekens Vereniging Haerlem (SGVH) zijn vooral de voor bijna iedere woning vervaardigde heiligenbeeldje door beeldhouwer Mari Andriessen interessant. Deze beeldjes hebben geleid tot de bijnaam “*Heilige huisjes*”. De Haarlemse beeldhouwer Andriessen (1897 – 1979) was in die periode één van de vernieuwende kunstenaars op het gebied van kerkelijke/religieuze kunst. Aan de voorgevel is een soort smalle gemetselde hoekige pilaar die wordt bekroond door een zandstenen beeldje van een heilige. De naam van de heilige is vermeld op de houten oversteklijst bij de ingang. De beeldjes zijn in 1981 gerestaureerd door beeldhouwer/kunstenaar Wilgenburg.

Lekstraat 32 - Sint Gertruut – attribuut: lange staf met muizen

Gertrudis of Gertruut van Nijveld is in 626 geboren. Ze was dochter van Pepijn van Landen, hofmeier van de koningen van Austrasië. Haar moeder was Ida van Nijveld.

Gertrudis genoot een zeer godvruchtige opvoeding. Reeds als jong meisje was ze van plan haar maagdelijkheid in dienst van God te stellen. Op een feest bij koning Dagobert vroeg een prins haar ten huwelijk, maar ze weigerde.

In 640 stichtte haar moeder, die inmiddels weduwe geworden was, de abdij van Nijvel, waar Gertrudis intrad en op 20-jarige leeftijd abdis werd. Ze bad veel en bracht dagen vastend door. Totaal verzwakt door het vele vasten en waken droeg ze de bediening van haar ambt van abdis op 30-jarige leeftijd over aan haar nicht. Ze bereidde zich nu voor op de dood, maar bleef streng in het vasten en droeg altijd een stug boetekleed waarin ze ook begraven wilde worden. Gertrudis stierf toen ze 33 jaar oud was.

Lekstraat 34 - Sint Hildegard – attribuut: staf en uil

Hildegard werd geboren als tiende kind van graaf Hildebert, een adellijk gezin dat woonde op het slot van Bermersheim, niet ver van Alzey. Voor haar opvoeding werd ze op haar achtste overgedragen aan de zorg van Jutta von Sponheim, abdis van het nonnenklooster te Disibodenberg, dat ressorteerde onder een groter klooster van Benedictijnen monniken.

Al op haar vijftiende legt zij de gelofte af. Als Jutta in 1136 sterft, neemt Hildegard de leiding van de vrouwengemeenschap over en wordt abdis.

Aan het einde van haar leven komt ze nog in moeilijkheden doordat ze een geëxcommuniceerde kennis in gewijde grond begraaft. Daarvoor worden zij en haar gemeenschap gestraft. De straf voor het klooster van Hildegard is het verbieden van het gezongen koorgebed, het opdragen van de heilige mis en het verbod op het luiden van de klok.

Op 17 september 1179 sterft Hildegard op de leeftijd van 81 jaar.

Bron: Archief SGVH (Drs. C.J.B.P. Frank & Drs. J.H.J. van Hest)

Jaarboek 2011 Historische Vereniging Haerlem – Nieuws over gevelstenen – Martin Busker
Documentatie W.J.H. de Ridder en Gert-Jan van der Wouden